

Skrivnosti ruskega carskega dvora

ROMAN

Toda ko je prišel Ašinov v bližino, je samo prezirno pljunil. Oba obsojenca sta morala stati drug ob drugem.

Nek častnik, star sivolasni človek stopi naprej — bil je prvi sodnik ruske države.

On razvije nek list ter jima prečita obsodba.

Glasila se je na smrt s sekiro. Ašinov se vrže na kolena.

—Milost! — milost! krikuje on.

Toda sodnik čita dalje.

Ko je končal, vzame sodnik palico ter jo prelomi nad glava obsojencev.

Brat Evstahij je bil bolj mrtev, kot živ. Zobje so mu šklepetali, a roke drhtele.

Neprenehoma je gledal srepo na vrata.

Kje je Klarisa? Zakaj se ne vrne?

Ali se je prokletnica samo zato odstranila, da se ga reši?

Morda sploh ni odšla k carju ter mu ni javila, kaj je povedal brat Evstahij o blagu.

Sodnik pokliče krvnika ter mu ukaže, naj začne s svojim poslom.

Začeti je moral z Ašinovom.

Nekdanji policijski ravnatelj skoči ter se divje ozre.

—Sluge tiranstva! — zakriči on. — Pridite, izvršite svoje delo! Pred nekaj dnevi ste se mi klanjali do tal, a sedaj se veselite, da me lahko ubijete!

—Dobro torej, začnite!

—Toda preje vam moram še povedati, da ste norci in bedaki.

—Blizje kot jaz ne more nihče stati carju, a vendar sem padel. Tudi vi boste stali nekega dne na istem mestu kjer se nahajam sedaj jaz — tudi vi boste umrli nekega dne na carjevo zapoved!

—Zvežite ga, ako ne bo omolknil! — vzkljuje sodnik. — Ali ne slišite, da žali Njegovo Veličanstvo?

Toda Ašinov obupljuje starega sodnika.

Krvniki ga odvedejo na morišče.

Tukaj je že čakal glavni krvnik države v roki ostro sekiro.

V istem trenutku se pojavi na morišču duhovnik.

On dvigne roke ter pomoli za nesrečnega.

Brat Evstahij si je hotel zakriti obraz, toda ni mogel, ker je imel roki okovani.

Ašinov se je hotel še enkrat iztrgati, zbral je svoje zadnje moči, toda krvniki so že zgrabili njegovo glavo ter jo tiščali z železno močjo ob klado.

Ostrina sekire se zablišči v zraku.

Zamolkel udarec — glava nekdanjega policijskega ravnatelja se zvali na leseni oder — curek rdeče kri pokrije črno platno.

Sedaj je prišla vrsta na brata Evstahija.

Privlekli so ga po stopnicah na oder — duhovnik mu ukaže, naj poklekne in moli. Obenem so mu prezalali spone na rokah in nogah.

Čim je Evstahij začutil, da ni več zvezan, skoči on ter poleti k sodniku.

—Milost! — vzkljuje on. — Milost! Odgodite usmrnitev — car vas bo nagradil.

—Žal mi je, da vam ne morem ustreči — odvrne sodnik — usmrnitev se mora izvršiti, ako ne dospe carjevo pomilovanje.

—Pomilovanje b o p r i š l o — vzkljuje brat Evstahij ter sklepe svoji roki.

—Vsak trenutek mora priti — počakajte vsaj pet minut.

—Ne morem čakati niti tri minute!

—Počakajte samo dve!

—Če tudi tega nočete, dajte mi samo minuto časa, vidite li — sedaj — sedaj se bodo odprla vrata tega dvorišča — sedaj bo vstopila sestra Klarisa ter prinesla carjevo pismo.

—Zakaj ako me usmrtime, boste prizadejali carski obitelji neoprostljivo škodo.

—Jaz vem, kje se nahaja neizmerno blago, ki je last Romanovih — toda tega nočem povedati nikomur razen samemu carju.

—Dovolj — ga prekine sodnik — krvnik, vršite svojo dolžnost! Krvniki stopijo k bratu Evstahiju.

On se vrže na zemljo ter začne udarjati z rokami in nogami okrog sebe, tako da se mu ni mogel nihče približati.

Toda krvniki ga naposled vendar zgrabijo in dvignejo.

—Dovolite vsaj, da molim, da priporočim svojo dušo Bogu!

—To dela samo radi tega, da zavleče stvar — zašepče sodnik uradniku, ki je stal poleg njega.

Brat Evstahij poklekne.

Začel je moliti molitev, ki je nikakor ni hotelo biti konec.

Toda to ni bila molitev, ni bilo slovo od sveta, temveč neko blazno mrmranje in šepetanje, nevredno duhovnika.

Krvnik zgrabi sekiro, s katero je malo prej obglavil Ašinova.

Brat Evstahij pogleda prestrašeno sekiro.

Ni mogel odvrniti pogleda od nje.

Toda v tem hipu se odpro vrata.

Dve osebi stopita na dvorišče.

—Stojte — zakliče moški glas — usmrtimev se ne sme izvršiti!

Krvnik, ki je že dvignil svojo sekiro, obstane.

Pomagači dvignejo Evstahija. Bil je nezavesten.

Mrzel znoj je obil njegovo čelo ter mu tekkel curkoma po blelih licih.

Prišleca ki sta v zadnjem hipu preprečila usmrtimev, sta bila veliki knez Konstantin in Klarisa.

Sodnik gre velikemu knezu nasproti.

—Carska Visokost, ali ukazuje, da se usmrtimev odgodi?

—Da, na povelje Njegovoga Veličanstva — odvrne Konstantin.

—Obsojenec je javil carju, da pozna skrivnišče nekega ogromnega bogastva, ki je last Romanovih še iz časa Petra Velikega.

—Brat Evstahij trdi, da dokazujejo dokumenti njegovo trditve.

—Ali ukazuje, da pošljem obsojenca v celico? — vpraša sodnik. — Ali ga želite morda tukaj zaslišati?

—Ne, odpeljite ga v celico!

Med tem je pristopil zdravnik k bratu Evstahiju ter mu otipal žilo.

—Nezavesten je — izjavi on — toda kmalu si bo opomogel.

Vojaki odnesejo carjevega duhovnika v celico, a Ašinovovo truplo so v vsej tišini pokopali na dvorišču Petro-pavlovske trdnjave.

Veliki knez Konstantin pristopi k ležišču, kjer je ležal sedaj brat Evstahij.

Sestra Klarisa je pokleknila na tla ter začela moliti.

Čez nekaj časa odpre duhovnik svoje oči.

Njegove prve besede so bile: —Živim — živim!

—Da, ti živiš — brat Evstahij — odvrne sestra Klarisa, — glej, tukaj je njegova carska Visokost veliki knez Konstantin. Car ga je poslal, da mu zaupaš svojo skrivnost.

—Da — odvrne carjev duhovnik s slabim glasom — toda dajte mi preje malo vina, zelo slab

sem!

Na zapoved velikega kneza prinese jetničar steklenico močnega madžarskega vina.

Brat Evstahij izprazni čašo.

Nato prime menih Konstantinovo roko ter začne z drhtečim glasom:

—Čuj torej, veliki knez, moja skrivnost, ki bo podeseterila sedanje premoženje porodice Romanovih!

Krošnjar

Ob robu gozda, ki se je nahajal oddaljen pet do šest ur od Krasnojarska, sta hodila zgodaj zjutraj dva moža.

Bila sta čudno oblečena.

Eden je bil oblečen v dolg črn plašč. Okrog ramen je imel jermen, na katerem je visela velika omara.

Njegov blede upadel obraz, njegova mala siva brada sta dokazovala, da je ta človek mnogo pretrpel.

Njegove oči so bile modre in plamtele so na njegovem obrazu.

Njegov spremljevalec je bil rdečelasi mladenič, ki se mu je poznalo, da prihaja iz ječe, kjer je moral dolgo sedeti.

Zdelo se je, da je dolgo stradal in trpel pomanjkanje, ker se je opiral na debelo palico in ker je samo s težavo mogel hoditi.

—Vi potujete torej v Krasnojarsk? — vpraša rdečelasec.

—Seveda — odvrne krošnjar. — Gledati moram, da prodam svojo robo. Ne morem vedno kupčevati samo s kmeti v vasi, enkrat moram iti tudi v mesto.

—Kaj imate v tej omari?

Krošnjar pogleda sumljivo svojega spremljevalca, kot da se ga je bal.

—Vprašujete me, kaj imam? — odvrne on. — Vprašajte rajše, česa nimam!

—V tej omari imam vse, kar more rabiti človek v Sibiriji.

—Lepe revolverje in municije, pipe, nogavice, stvari za žene, igle in uhane, prstane.

—A razen tega imam tudi tobaka, cigarete in cigare — vkratko vse, kar dela človeku življenju ugodno.

—Ali imaš odjemalce?

—Povsod me prijazno sprejmejo — odvrne krošnjar, — ker pride tu sem redkokedaj kak trgovec.

—Torej imate mnogo denarja?

—Nimam mnogo, dragi gospod, imel sem mnogo nesreče, moral sem se boriti z mnogimi nezgodami.

—Prihajam iz velikega mesta, kjer je pristala naša ladja na vodi — potoval sem ravno mesec dni.

—Med potjo sem kupčeval, toda kamorkoli sem prišel, sem moral plačati občini pet rubljev za dovoljenje, da smem prodajati v mestu svojo blago.

—Brez tega dovoljenja nisem smel prodati niti enega komada.

—Moral sem torej vsakokrat

plačati pet rubljev v gotovini.

Toda to dovoljenje mi ni koristilo.

Kadarkoli me je ustavil kak orožnik, me je hotel vreči v ječo.

Zato sem moral tudi orožnike podkupovati, da so mi dali mir.

—Da, to je strašna dežela — zatarna rdečelasi mož — tudi jaz bi lahko marsikaj pripovedoval!

—Ali ste tudi vi trgovec?

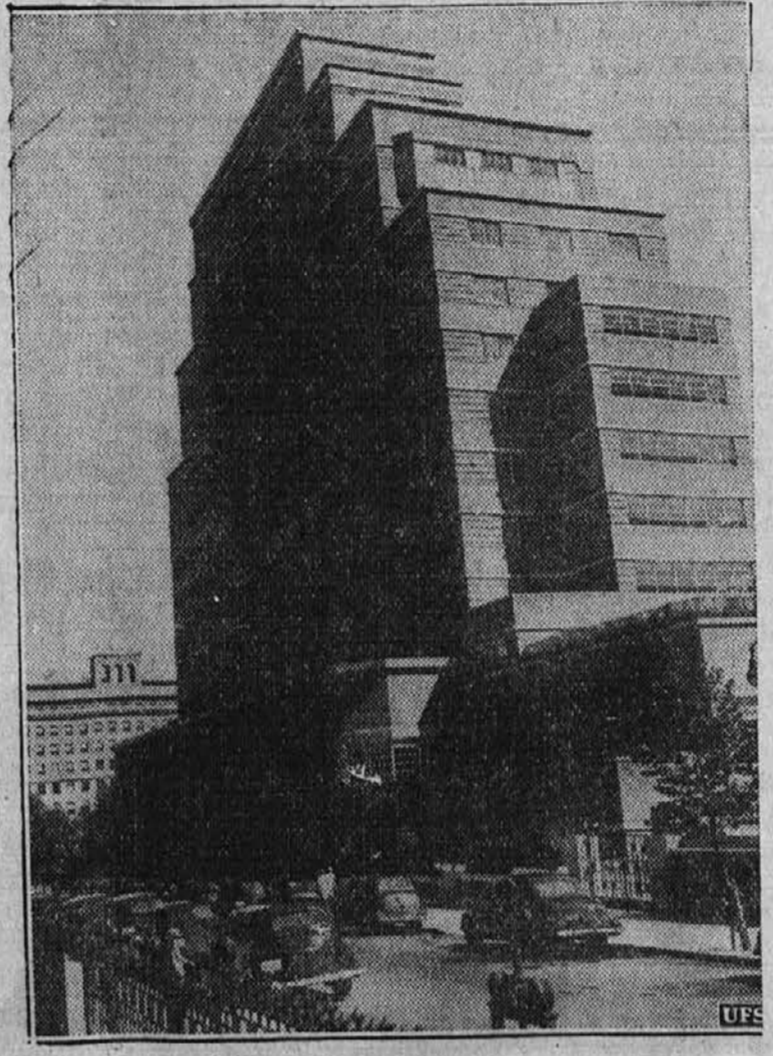
—Ne.

—Tam, kjer sem do sedaj živel, ni bilo odjemalcev — mogli bi mi plačati edino s solzami in vzdihovanjem.

—Kako naj to razumem? Rdečelasec obstane.

—Prihajam od spodaj!

Pri tem pokaže s svojo palico na zemljo.

Slika nam kaže novo bolnišnico v New Yorku, ki je veljala \$5,000,000. V njej se bodo zdravili izključno bolniki, ki imajo raka. Najboljši zdravniki so na razpolago za zdravljenje. Bolnišnico je omogočil Rockefellerjev zavod.

Na sliki (na desno) vidimo senatorja Pepperja iz države Floride, ki je bil glavni govornik na kongresu mladih demokratov, ki se je vršil zadnji teden v Washingtonu.

"Kraljica lepote." Ta naslov je dobila 17 letna Norma Ellis v Irvine, Cal., ki je bila izbrana izmed 224 tekmovalnih lepotic.

MI VZAMEMO NORTH AMERICAN MORTGAGE IN CUSTODIAN KNJIŽICE

STEVE TREBEC JR.
vam prinaša
DOBRE NOVICE

od
The Furniture Mart
15428 Waterloo Rd.
nasproti Slov. Del. Doma

NOV RADIO PROGRAM SLOVENSKE GLASBE

pod našo avspico na
WCLE radio postaji
začeni 8. julija
v soboto zjutraj
ob 9:05. Poslušajte!

JULIJSKA
čistilna razprodaja
PRIHRANITE 25%

na novem 1939
POHISTVU, PREPROGAH, POSTELJAH, MODROCIIH, VZMETEH, RADIJIH, PRALNIKI, SVETILKAH.

Lahki plačilni pogoji za vse
50 SETOV ZA SPALNICO NA RAZPRODAJI

Odprto zvečer, razen ob sredah
THE FURNITURE MART, INC.
15428 Waterloo Rd. KE-1405
Nasproti Slov. Del. Doma

Pravi odgovor za žejo

5c

Tečna — slastna — in tako osvežujoča. Imejte jo vedno v svoji ledenici

CLEVELAND COCA-COLA BOTTLING CO.
Prospect 0333

Jos. Zele in Sinovi
POGREBNI ZAVOD

Avtomobil in bolniški voz redno in ob vsaki uri na razpolago. Mi smo vedno pripravljene z najboljšo postrežbo

6502 ST. CLAIR AVENUE
542 E. 152D STREET

COLLINGSWOODSKI UEAD: Tel: ENdcott 0583
KEmore 3118

PIKNIK

bo popolen uspeh, ako ga oglašate v

"AMERIŠKI DOMOVINI"

Društva imajo izjemne cene na oglasih

ZENINI IN NEVESTE!

Naša slovenska unijska tiskarna vam tiska krasna poročna vabila po jako zmerni ceni. Pridite k nam in si izberite vzorec papirja in črk.

Ameriška Domovina
6117 St. Clair Ave. HEnderson 0628